

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

IX.évf. 1.szám

2020. április

HOGYAN ÜNNEPELJÜNK RENDKÍVÜLI HELYZETBEN?

137. zsoltár 1-6. vers

„Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus már megáldoztatott. Azért ne régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával.” (1 Kor 5,7-8)

Nem a mostani az első eset, amikor Isten népének egészen rendkívüli helyzetben kell megtalálnia a vallása gyakorlásának módját. A 137. zsoltár a 70 éves babiloni szétszórásba jutott nép reménytelen sorsát érzékelteti. Hogy lehet Istent megfelelő módon imádni az idegen földön, távol a vallási élet kizárólagos helyétől, a jeruzsálemi templomtól? Hogyan tudja az ember jó kapcsolatát ápolni az Úrral a páska csodálatos ünnepe nélkül?

Az ünnep, a megtisztulás, az újrakezdés öröme ábránddá lett. A templom romokban, megszenteltelítve, és reménytelenül távol. Ott, akkor hirtelen senkinek sem volt biztató, előremutató gondolata. Istent dicsérő hárfáikkal sem tudtak mit kezdeni, a fűzfákra akasztották azokat. Ez utóbbi kép mindent elárul a teljes zavarodottságról. Ráadásul az idegen népek azonnal észrevették a lelki zavarodottságot és gúnylással illették Isten elárvult népét. Azt követelték tőlük, hogy valami paródiáját mutassák be igaz istentiszteletüknek. Izrael népe csak lassan jött rá a kegyetlen valóságra: Isten adta őket a fogságra a bűneik miatt, melyekkel Urukot bosszantották. Pál apostol pedig nehéz szívvel hányja a korinthusi hívek szemére nemtörődöm, szentségtelen, parázna életüket, amely nem más, mint nyílt lázadás Isten kegyelmes szeretete ellen. Emlékezteti őket arra Isten, hogy Jézus Krisztus tökéletes

áldozatáért teljesen tisztának tekinti megváltott gyermekeit, ezért halmozottan lelkiismereti kérdés a keresztyén számára az igaz és tiszta életre törekvés.

A zsoltár kérdésfelvetését ma különösen közelinek érezzük. Egyházi életünk soha nem tapasztalt módon egyik napról a másikra épült le a járvány miatt. A megszokott közösségi életünk megszűnt, egymástól és a templomtól távol, kényszerű bezártságban élünk. Valljuk be, hogy a fertőző kór napi eseményei fokozatosan minden gondolatunkra rátelepednek, és uralják azokat. Hogy lehet így ünnepelni, ebben a bizonytalanságban? Hitem szerint lehet. A hogyanját illetve pedig fogadjunk meg három fontos tanácsot!

1. Napjainkban a böjt időszaka kitolódott

Nem mindennapi helyzetünkben az őszinte magunkba való tekintés elkerülhetetlen. A kényszerű csendben Isten beszélget velünk. Világosságot ad arra, hogy meglássuk visszatérő nyomorúságainkat. Túl egyszerű lenne most azt mondani: Isten bünteti a világot, mi pedig kényszerűen viseljük mindezek következményét, mintha nekünk ebben semmi részünk nem lenne. Magunkba kell néznünk! Előbb a mi részünket kell meglátnunk, megvallanunk és elhagynunk. Nem biztos, hogy csak a világban fajultak el a dolgok, melyre Isten most azt mondja: elég! Kérdezzük meg magunktól: nincs-e újra megint több bennünk a régi kovászból, mely romlékonya teszi keresztyén kiállásunkat?

Vizsgáljuk meg azt is, hogy nem lettünk-e elkényelmesedett keresztyének? Megbecsültük-e igazán az elkészített alkalmakat, az Úr templomát, és a közösséget? A fogság népe is akkor döbönt rá mindezekre, amikor Isten elvette a lehetőségeket. Nem is késlekedtek erős fogadalmat tenni: *„Ha megfeledekzem rólad, Jeruzsálem, benujjon meg a jobb kezem, nyelvem ragadjon az inyemhez, ha nem emlékezem rád, ha nem Jeruzsálemet tartom legfőbb örömömnek!” (Zsolt 137, 5-6)*

2. A szétszórtságban is lehet ünnepelni emelkedett lélekkel

Mai helyzetünk bizony számos kérdést is felvet. Hogyan gyakorolhatjuk az egymással való közösséget? A régiekhez képest jobb helyzetben vagyunk. Sokak számára elérhető az online közvetítés vagy a rádió és televízió által sugárzott istentisztelet. Ha pedig igazán hiányzik a másik, a testvér, akkor hívjam fel gyakran, imádkozzam sokat érte. Nagyon érdekes a kényszerszünet adta helyzet. Kiderül, hogy jóval több időnk és kedvünk van egy-egy tartalmas és jó beszélgetésre.

A másik kérdés: hogyan élhetjük át az Úrral való közösségünket, ha nem vehetünk együtt úrvacsorát? Hogyan fogunk így megtisztulni és bűnbocsánatot nyerni? Először is tudnunk kell, hogy ez csak ideiglenes állapot. Elfogadjuk alázatosan. Nagy biztatás számunkra az ige tanítása: *„a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott” (1Kor 5,7b)*. Ezt kell hittel megragadnunk. Krisztus urunk halála és feltámadása olyan üdvény, amelyet nem befolyásolhatnak átmeneti dolgok. Mi lehetünk, de Urunk soha nincs kényszerhelyzetben. Igéjével megragad, és közli velünk az üdvösség és a bűnbocsánat édességeit. Ezeket hit által kapjuk minden időben, és nem cserébe azért, mert hajlandók vagyunk úrvacsorázni. Ez utóbbi megerősíti a hittel elfogadott igazságot, ezért kíváncsunk arra, hogy később bepótoljuk azt, amit most még nélkülöznünk kell.

Engedjük, hogy szóljon és megérintse szívünket Isten szava ezen az ünnepen! Lélekben együtt leszünk vele és egymással.

3. Ma különösen árgus szemmel tekint ránk a világ

Úgy, ahogy a fogságban a Kébár folyó partján. Figyeli, hogy reagálunk a megváltozott helyzetre. Mi már nem a szomorúság népe vagyunk! Krisztus értünk való halálában és feltámadásában örök vigasztalást nyertünk. Mi már egy különleges állapotban vagyunk, mint az átélt szabadulás népe: „*Hatalmas dolgokat tett velünk az Úr, ezért örvendezünk.*” (Zsolt 126, 3). Miközben szenvedői vagyunk egy kényszerű helyzetnek, szánk mégis megtelik nevetéssel és nyelvünkön lehet az örömkialtás (Zsolt 126, 2). A meghalt és feltámadott Úr Jézus Krisztus él és uralkodik. Így lehetünk reményt adó békekövetek a súlyos napokban. A világnak erre van szüksége! Emelkedjünk hát felül félelmeinken, nézzünk rá, a mi győztes Urunkra!

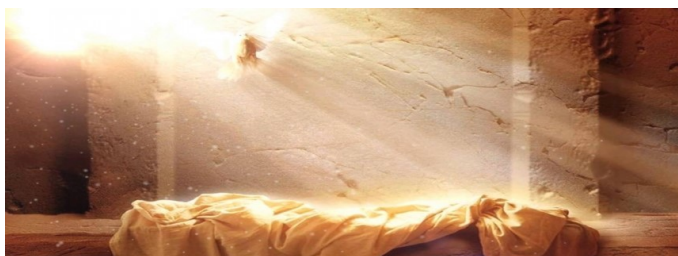
Ezen gondolatokkal kívánok minden olvasónak áldott húsvéti ünneplést, a mielőbbi személyes találkozás reményében!

Kiss László lelkipásztor

Krisztusban feltámadni

Sokszor tapasztalom meg, hogy Krisztus feltámadása még a hívő emberek számára sem több pusztán történeti eseménynél. Mindenki elálmélkodik a sírt lezáró nagy kő elmozdulásán, a feltámadt Krisztus megjelenésén és a húsvéti történet többi mozzanatán. Azonban már gondban vagyunk, ha arról kell számot adnunk: mit is jelent a feltámadás a mi életünkre nézve? Nem az a kérdés, hogy ismered-e a húsvéti történetet, hanem az, hogy hiszed-e, hogy Krisztus feltámadt, és ha igen, mi következik ebből rád nézve?

Az első kérdés tehát az, hogy hiszed-e, hogy Krisztus feltámadt? Mert ha nem,

akkor hiábavaló a hited. Pál éppen erről ír az első korinthusi levélben: „*Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.*” (1Kor 15,14) Pál

még súlyosabb figyelmeztetéssel folytatja: ha Krisztus nem támadt fel, akkor valójában Isten nem támasztotta őt fel, tehát Isten szöszegő. Ugyanis tudjuk Péter apostol pütkösi prédikációjából, hogy Isten esküvel ígérte Dávidnak Krisztusról, hogy „*nem marad a holtak hazájában és teste sem lát elmúlást.*” (ApCsel 2, 31) Ha tehát Krisztusról nem hiszed, hogy feltámadt, akkor Isten szavát kérdőjelezted meg. És ha ezt a szavát megkérdőjelezted, miért ne kérdőjeleznéd meg a többit is? A feltámadásban való hit ezért hitünk alapjaihoz tartozik, nélküle összeomlik a keresztyén tanítás.

A másik kérdés az, hogy amennyiben hiszel Krisztus feltámadásában, van-e ennek valamilyen következménye az életedre? Erről legszebben szintén Pál ír a római levélben: „*Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtek Krisztus Jézusba,*

az ő halálába keresztelkedtünk meg?” (Róm 6, 3) Sokaknak a keresztségről a víz jut eszükbe: a vízzel keresztelezés. Holott itt Pál a „baptizmo” igét használja, ami belemerítést jelent. Krisztus halálának és feltámadásának az egyik fontos hatása az életre, hogy belemerülök Krisztusba. Sokan tudnak belemerülni a munkába, vagy valamilyen otthoni elfoglaltságba. Vajon bele vagyunk-e merülve Krisztusba? A keresztyénség elsősorban nem hitelvekről vagy vallásosságról szól, hanem Krisztussal való kapcsolatokról. Valóban el tudom-e mondani Pállal, hogy „*többé nem én élek, hanem Krisztus él bennem*” (Gal 2, 20)? Szintén ebben a levélben írja Pál: „*Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra.*” (Gal 3, 27) A Krisztusban elmerülő, őt felöltő hívő már nem látszik, egyre inkább Krisztus vonásai rajzolódni ki ábrázatán, viselkedésén. Ezért találó az a gúnynev, amellyel a pogányok csúfolták az első hívőket: a „keresztyén” azt jelenti: kis-Krisztus. Krisztus halálának és feltámadásának tehát az az egyik bizonyítéka, hogy Krisztusban és Krisztussal élsz.

A másik bizonyítékra szintén az előbbi igevers utal a római levélből: „*Krisztus halálába keresztelkedtünk meg.*” Ez mit jelent? Azt, hogy helyettünk halt meg a kereszten. Isten számon tartja és megtorolja a bűnt, nem lehet megúszni a vele szembeni lázadást és törvényeinek semmibe vételét. Isten haragja és átká van a bűnös emberen annak tisztátalansága és romlottsága miatt. Isten pedig lesújt a bűnösre, de haragja nem a téged és engem ért, hanem saját Fiát. Krisztus halála valójában tehát a mi halálunk. Amikor Krisztus kilehelte lelkét a kereszten, akkor a mi halálunkat halta. Azt a halált kapta, amit nekünk kellett volna elszenvednünk: az Atya igazságos ítéletének végrehajtását. Krisztus feltámadásának a második következménye az életedre tehát az, hogy hiszel abban, hogy ő helyetted vállalta a te jogos büntetésedet magára: nem kellett volna meghalnia, mert nem volt bűne. Mégis annyira szeret téged, hogy beállt a vádlottak padjába, ahol neked kellene felelned Istennel, saját teremtőddel szembeni engedetlenségeidért.

Ha folytatjuk a római levél 6. részének olvasását, a feltámadás további következményeire bukkanhatunk.

„*Eltemettettünk azért ő veled együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk.*” (Róm 6,4-5) Ahogyan Krisztus halála

valójában a mi halálunk, ugyanúgy az ő feltámadása a mi feltámadásunk az örök életre. Krisztus feltámadásának legmeghatározóbb hatása az életünkre az új életben járás. „*Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az.*” (2Kor 5, 17) A régi vágyak, kívánságok a múltéi, és egyedül Krisztusban találó értelmet az életednek. Nagyon sokszor lehetünk tanúi annak, hogy valaki – meghallva az evangéliumot – felszabadul, mert megérti, hogy Isten megkönyörült rajta. Megkönnyebbül, hogy nincs már kárhóztató ítélet alatt. És ez a

megkönnyebbülés további bűnökre sarkallja: ha meg van bocsátva az összes bűne visszamenőleg és előretekintve is, akkor miért ne vétkezne Isten ellen? Az ilyen ember nem jár új életben, mert nem az vezérli, hogy megváltó Krisztusához ragaszkodik. A hívő ember új életének hármasság jelszó az irányítójuk: „szenteltesd meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod!” Hidd el, kulcsfontosságú kérdés, hogy új életben jársz-e, vagy csak azt hiszed, hogy új életben jársz, valójában nem. Ennek megválaszolásában segít, ha felteszed magadnak a kérdést: milyen érzéseim, vágyaim vannak? Valóban vágyom minden nap Krisztus közelségére? Valóban minden nap reggel vágyom arra, hogy beszéljek vele? Valóban vágyok minden nap este arra, hogy megbeszéljem vele a nap történéseit? Valóban vágyom arra, hogy mindig hozzá meneküljek életed zivatarából? Valóban fájdalmas számomra, amikor vétkezek ellene? Valóban bűnbánattal roskadok ilyenkor a lábai elé? Valóban vágyom arra, hogy az ő gyermekeivel találkozhassak az ő házában és velük együtt dicsőíthessem őt? Ha a fenti kérdésekre nemmel válaszolsz, akkor miből gondolod, hogy élő közösséged van az Úrral?

És végül a negyedik következménye Krisztus feltámadásának: „tudván, hogy Krisztus, aki feltámadott a halálból, többé meg nem hal, a halál többé rajta nem uralkodik”. (Róm 6, 9) És ez vonatkozik ránk is: a halál már nem uralkodik felettünk. „Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?” (1Kor 15,55) „Véget vet a halálnak örökre! – ezt ígéri az Úr!” (Ézs 25, 8) Krisztus feltámadása nyomán örök életünk lehet a mennyei Jeruzsálemben. János apostol a Jelenések könyvében éppen ezt írja le: „És az Isten letöröl minden könnyet az ő szemeikről, és a halál nem lesz többé.” (Jel 21,4) Felfoghatatlan valóság, hogy Jézus, aki örökkön örökké létezett, 33 évre azért vette fel emberi létezésünk minden nyomorúságát, hogy ebbe a pár évtizednyi földi végességbe beszorított, romlott reménytelenségünkben kiszabadítson, és örök élettel ajándékozzon meg. „Az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.” (Róm 6,23)

2020 húsvétján tehát a feltámadás négy következményére irányítjuk a figyelmet: a Krisztusba merítettségre, a Krisztus halálába való belekereszteltetésre, az új életben járásra és az örök élet ígéretére. Ugyanakkor bátorítjuk az olvasót a római levél 6. fejezetének mélyebb tanulmányozására, mert rengeteg hasonló tanítást nyerhetünk belőle arról, mit is jelent Krisztus feltámadása. „Gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban!” (Róm 6, 11)

Czibere Károly

Jó sáfári szolgálatok koronavírus idején

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1Pt 4,10)

A koronavírus terjedésének megakadályozása érdekében testvéri közösségünk rákényszerült arra, hogy kilépjünk komfortzónánkból, vagy korábbi szokásos gyülekezeti életünkéből, megszokott szolgálataiból. A legfajszínűbb változás az, hogy határozatlan ideig fizikailag nem érintkezhetünk. Nemrég fogadtuk el az idej gyülekezeti munkatervünket, amelyet - tiszteletesünk szavával élve - egy tollvonással áthúzott az Úr, legalábbis annak operatív elemeit. Hisszük azonban, hogy a lényegi

tartalmat nem akarta és nem is kívánta sutba vágni, sőt, az Úr új, letisztult munkatervet adott a kezünkbe, amely körül megmaradhatunk, amely erőt adhat nekünk és azoknak is, akiket ránk bízott az Isten.

Igyekeztem összeszedni azokat a szolgálatokat, amelyek az Úr magvetésének és csodálatos munkájának köszönhetően mondhatni a „földből kinöve” indultak el és kezdtek megerősödni. Hiszem, hogy ezek mentén kell újjászületnünk, hogy a válságos helyzet végén megerősödvé, megújulva formálhatjuk újra belső és kívülré irányuló gyülekezeti életünket.

I. Igehirdetés. „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm 10,17) Mindig, de a jelen helyzetben is hitünk erősítésére van szükség és ennek

kiemelkedő feltétele a Biblia olvasása, Isten szavának hallgatása. Megvallhatjuk, hogy kicsit kétségbe voltunk esve, hogy mi lesz az Ige hirdetésének kérdésével. Első körben az Egyház több élő rádió- és tv-közvetítést hirdetett meg rögtön a veszélyhelyez kihirdetését követően. Az utolsó március 15-i istentisztelet után egy héttel pedig már a mi gyülekezetünk is ugyan nem élő, de vasárnap 10 órai kezdettel induló istentisztelettel jelentkezett, hála a lelkészünk és néhány áldozatkész szolgatárs munkájának köszönhetően. Így biztosított, hogy vasárnaponként ne maradjuk lelkészi bizonyágtétel, tiszta igei tanítás nélkül. Minden vasárnap időzített módon ugyan, de lélekben összeforrvá hallgathatjuk együtt Isten szavát, és énekelhetünk, imádkozhatunk együtt. Mindezt megtehetjük az akár okostelefonon is elérhető www.refszemeretelep.hu honlapunkon, illetve a gyülekezet [SzemeRefGyuli](https://www.facebook.com/SzemeRefGyuli) facebook oldalán. Ezen kívül ezeken a felületeken beosztott lelkészünk által összeállított napi áhítatokkal, írásos és videó formátumú gyülekezeti tagi bizonyágtételekkel, bátorításokkal és gondnoki üzenetekkel is jelentkezünk. Kérjük a testvéreket, hogy kövessék a tartalmakat és ne feledkezzenek meg maguk is az Ige tanulmányozásáról. Felhívjuk a figyelmet az elindult online messenger-es, zoom-os péntek esti bibliaalkalmakra is, amelyekbe be lehet kapcsolódni.

II. Imádság. „Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jak 5,16) Kiemelt szolgálat az ima, amelyben mindannyian részt vehetünk. Megvallhatjuk, hogy nehéz elindulni az imával, hiszen mindenki csak a tettek, az önmegtartóztatásra, az óvintézkedésekre gondol és előtti lelkünket az aggodalom. Mégis, tán soha nem volt olyan fontos szóba állni a mi Urunkkal, mint most és holnap. Bátran éljünk vele, legyen minden tettünk imádság, otthon, a másikkal és a munkában. Valljuk meg bűneinket, mert úgy vélem, van mit, kérjük Krisztus urunk bocsánatát, adjunk hálát a mindennapokért, a szeretteinkért, az életért, fohászkodjunk az idősekért és magányosokért, de azokért is, akik éjjel-nappal

lelkileg és testileg is kimerítő küzdelmet folytatnak, könyörögjünk gyülekezetünk tagjaiért, de azért is, hogy legyen lelki ébredés. Ó és még mennyi mindért lehet...Ne becsüljük le az ima erejét, hiszen, ahogy Jézus tanítja az ima hegyeket mozgathat, az ima gyógyíthat, az ima ördögöket űzhet ki...

III. Idősek, magányosok, nehézben lévők segítése. „*Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.*” (Mt 25,40) Az előttünk álló időszak legnagyobb áldozatai idős szüleink, nagyszüleink. Nem csak azért, mert rájuk nézve a legveszélyesebb a járvány,

hanem azért is mert az ő elszigeteltségük a legnagyobb. Felelősen kell velük viseltetnünk, így lényegében nem látogathatjuk őket. A személyes jelenlét, törődés nem, vagy nehezen pótolható, de az odafigyelés, egy-egy telefon, ha van rá lehetőség, némi chatelés, egy két fénykép, vagy videó elküldése, vagy akár egy képeslap, néhány sor hagyományos levélben, vagy egy kapun kívülről való beszélgetés

csodákra lehet képes. Ide tartozik persze az élelmiszer- és gyógyszervásárlás, vagy egyéb ügyintézés is. De ugyanilyen segítségre szorulók hajléktalan testvéreink is, akik most teljesen elszigetelődtek, elsőként szüntek meg munkalehetőségeik, segítsük őket étellel, és ha kell anyagi terheik viselésében, szállásdíj befizetésével, gyógyszerek megváltásával is. Hamarosan pedig lehet, hogy még több rászoruló lesz, akik a gazdasági krízishelyzet áldozatai lesznek, legyünk készek segítő jobbot nyújtani számukra.

IV. Adakozás. "Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten” (2Kor 9,7) Kérnünk kell testvéreinket, hogy ne feledkezzenek meg az adakozás fontos szolgálatáról, ami most különösen nagy jelentőséggel bír a gyülekezet, vagy más szemszögből az igehirdetés, a belső- és külső szolgálatok megmaradása tekintetében. Érdemi bevételkieséssel számolhatunk, amit már hetek óta tapasztalunk. A gyülekezetünk önfenntartó, minden, ami látható, és ami nem, adományból van, és a hívek hálaáldozatain nyugszik. Többek között ezért van korszerű és használható templom, parókia, gyülekezeti terem, ez az alapja a szegényeink és szükségben lévők megsegítésének, szerteágazó missziós és diakóniai tevékenységeinknek, de ebből tudjuk biztosítani a lelkészünk megélhetését. Ráadásul várhatóan diakóniai, segítő kiadásaink meredeken emelkedhetnek a gazdasági sokkhatás nyomán. Most különösen nagy ajándéka az Úrnak, hogy azon nyugdíjas testvéreink helyett, amely most technikailag - elérhetőség, online utalási lehetőség hiánya stb. - is nehezen kivitelezhető, vagy munkájukat elvesztő nehézhelyzetű testvéreink helyett mi álljunk bele ebbe a nemes szolgálatba. Talán sose volt annyira időszerű a tized kérdése, mint most (5 Mózes 14, 22-29). Azt kérjük a testvéreiktől, hogy amennyiben szívüket az Úr arra indítja, adományukat biztonságos, online bankos formában utalják (Pátria Takarékszövetkezet 65100118-11300830) megjelölve az adomány formáját

(egyházfenntartói járulék; perselypénz; „borítékos” adomány, rendkívüli adomány. Kérjük továbbá, ne feledkeztek meg az SZJA 1+1% felajánlásáról se Egyházunk (technikai szám: 0066), valamint Alapítványunk (adószám: 18235726-1-43) számára.

Legyünk tehát jó sáfárai Istenünknek, a ránk bízott feladatokkal, szolgálatokkal - legyen az bármelyik, vagy több is a felsoroltak közül, vagy egy a fel nem soroltakból - Isten dicsőségét emeljük, növeljük: „...ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsóíttessék Jézus Krisztus által, aki a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké.” (1Pt 4,11) Így legyen valóban áldott és tartalmas ez a nehéz időszak!

Borkó Tamás

GYEREKSAROK – nem csak gyerekeknek...

Az evangéliumok fontos üzeneteivel szeretnénk jobban megismertetni benneteket, így ezzel kapcsolatos feladatok várnak rátok. Ezen számunkban online feladatokkal jelentkezünk, amelyek húsvéthoz kapcsolódnak. Kérjük a szülőket, hogy tegyék lehetővé a gyerekeknek ezen feladatok közös megoldására.

Kép	Kattints a feladat címére (link van mögötte)
	Virágvasárnapi labirintus
	Ismerjük meg a húsvéti ünnepekört2
	Tanuljuk tízparancsolatot vonaton3

1 <https://wordwall.net/hu/resource/1115621/hittan/vir%20a%20algvass%20a%20alrnap>

2 <https://wordwall.net/hu/resource/1058392/hittan/egy-szomor%20a%20ba-nap>

3 <https://wordwall.net/hu/resource/995227/hittan/t%20a%20adzparancs>

Valaki értem imádkozott *Reményik Sándor*

Mikor a büntől meggyötörten
A lelke terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom vagy testvérem.

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Köszöntjük a megkeresztelteket

Március

Jónás Flóra Szimonetta

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.”
(Péld 22, 6)

Akik elmentek a minden élők útján

Január-március

Kovács Sándorné, Gyenes Borbála (élt 89 évet), Beregszászi István (élt 83 évet), Móróc Imréné, Németvölgyi Viola (élt 80 évet), Schöner Alajosné, Beér Gabriella (élt 77 évet), Szabó Katalin Mária (élt 65 évet), Beláz Sándorné, Gottfried Magdolna (élt 81 évet), Nagy Sándor (élt 87 évet), Jugl Lajos (élt 86 évet), Halecskó Györgyné, Füzes Gizella (élt 76 évet), Szabó Marianna (élt 67 évet), Mészáros Erzsébet (élt 81 évet), Szalay Sándor (élt 91 évet), Balogh László (élt 50 évet), Kovács Lajosné, Bíró Irén (élt 83 évet), Dvorszky Jánosné, Keresztesi Zsuzsanna Petronella (élt 98 évet), Szilágyi Györgyné, Bagoly Éva (élt 72 évet), Pintér Sándor Béla (élt 92 évet), Hódos András (élt 62 évet), Huszár László (élt 77 évet), Fónagy Csabáné, Mihálka Márta (élt 76 évet), Kerschner Mátyásné, Zalai Julianna (élt 88 évet), Maver Györgyné, Sánta Margit (élt 86 évet), Pánya Antalné, Miskolczi Irén (élt 90 évet)

„Az Úrnak féltelme az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére.” (Péld 14, 27)

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszaki legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Koronavírus világjárvány miatt szünetelő alkalmak

A koronavírus terjedésének megakadályozása érdekében közösségünk rákényszerül arra, hogy istentiszteleteinket, bibliaóráinkat, illetve tervezett gyülekezeti alkalmainkat, azok hagyományos formájában határozatlan ideig szüneteltessük, vagy halasszuk el. Helyette online igei alkalmakkal, vasárnap istentisztelettel, bátorításokkal, mindennapi áhítatokkal próbáljuk elérni gyülekezeti tagjainkat. Ne feledkezzünk meg az imádság fontosságáról. Kérjük, hogy az online nehezen elérhető, elsősorban idős testvéreinket segítsük, telefonon, vagy megfelelő távolságból személyesen is keressük meg. (lásd cikkünket a *szolgáltatokról*) Ne féljünk, hanem éljünk.

"Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét" (2Tim 1,7)

Gyülekezeti évindító imaközösség – 2020. január 11.

Megtartottuk évindító imaközösségünket, csendes délelőttünket. Szép számban emeltük fel szívünket ezen a szombat délelőttön, és még nem is tudtuk milyen esztendő vár ránk. Magasztaltunk, hálát adtunk a tavalyi évben elvett ajándékokért és fohászoktunk az idejéért, szolgálataiért, gyülekezeti terveinkért. Ne feledjük ima nélkül sem mi, sem a mi gyülekezetünk meg nem állhat. Buzdítjuk tehát a testvéreket, hogy most különösen a koronavírus veszélyhelyzet idején, szüntelen fohászokdjunk - van mit megvallani, miért könyörögni, miért hálát adni -, hogy megmaradjunk az Úrban.

„Mindenkor örüljete, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5,16-18)

Szolgálók csendes délelőttje – 2010. január 25.

Megtartottuk a szolgálók munkatervalkotó délelőttjét. Megtárgyaltuk tapasztalatainkat, szolgálatainkat, alkalmainkat, és megalkottuk gyülekezeti programunkat. A mennyből alászállott város Krisztus Urunk menyasszonya. Az Úr nagyon szereti az Ő menyasszonyát, az Ő egyházát. Az Jézus szeme fénye, megkülönböztetett szeretetének tárgya. Annál is nagyobb ajándék és felelősség, hogy ránk bízta, munkáljuk és formáljuk azt, hogy valóban táplálék és erőforrás legyen sokak számára. Ezzel a tudattal, felelősséggel és a szolgálat örömeivel kezdtük meg 2020-as munkálkodásunkat Urunk támogatásával, erejével és bölcsességének szomjúhozásával, az Ő ígéreteiben és jelenlétében való sokszor kicsinyhitű, de törekvő bizalommal. De az Úr másképp rendelkezett, új programot adott nekünk a világjárványban, jelenlétét, bátorítását, erejét azonban nem vonta meg tőlünk. Egy biztos a legtöbb tervezett és időpontjában is kijelölt alkalom egyelőre elmarad, vagy halasztva van. A munkatervhez korábban választott ige talán még nagyobb aktualitást nyert az új események fényében.

„És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám: Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárányt

feleségét. Elvitt engem lélekben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá” (Jel 21,9-10)

Gyereksors – 2020. február 22.

Népszerű gyermekalkalmunkat idén is még meg tudtuk tartani, nem tudván hogy ez lesz az egyik utolsó ilyen. Volt „Palántás” bábszínház és kézműveskedés (erdei manókészítés). A gyerekek és egyes felnőttek jelmezei is csodálatosak voltak. A sok nassolni való és üdítő pedig nagyrészt elfogyott. Köszöntjük szervezők, beosztott lelképásztorunk és hitoktatónk igei szolgálatát és a résztvevők jelenlétét.

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Folyamatban lévő, sürgős beruházásaink

Két sürgős feladat vár ránk az egyházközségi ingatlanok tekintetében. Egyrészt a parókia egyik bejáratának és előterének különálló tetőrése beázik, teljes cserét igényel. A fél millió forintot is meghaladó beruházást mielőbb el kell végeznünk, amelyre várjuk a testvérek adományait. Erre a munkára az önkormányzathoz is benyújtottunk pályázatot, de a pályázat elbírálását a járványhelyzetre tekintettel felfüggesztették, az előirányzatot zárolták. Mivel a teljes tetőcsere sürgős, ezért nem lehet várni, hogy nagyobb károk keletkezzenek. Fontos lenne továbbá az immár közel 10 éves templomi nyílászárók karbantartási, restaurációs munkája is. Az anyagi kilátásaink romlása miatt vélhetően ezt vagy részlegesen, vagy halasztva tudjuk csak megvalósítani.

Ünnepi online istentiszteletek

2020. április 10. 10.00	Nagypéntek – online ünnepi istentisztelet
2020. április 12. 10.00	Húsvét Vasárnap – online ünnepi istentisztelet
2020. április 13. 10.00	Húsvét Hétfő – <i>nincs online istentisztelet</i>
(lelkészi írásos üzenet, biznyságtétel lesz)

Fontos, hogy az úrvacsorát az idősek részére a lelképásztor **nem viszi ki**, erre az aktuális helyzetben nincs lehetőség!

2020. év további gyülekezeti alkalmai

Jelen helyzetben a gyülekezet tervezett alkalmainak megtartása és időpontja teljesen bizonytalan. Amennyiben változás áll be a járványhelyzetben, időben fogjuk hirdetni az alkalmakat.

KÖNYVAJÁNLÓ

Paul Washer: Az evangélium hatalma és üzenete

Nagyon nehezen tudom írásban megragadni azt az örömet, amit akkor éreztem, amikor kézbe foghattam Paul Washer első, magyarul megjelent könyvét. A szerző amerikai újkálvinista prédikátor, egyik nagy alakja annak az ébredésnek, amely a Szentíráshoz való visszatalálást munkálja. Washer 1961-ben született, a texasi egyetemi

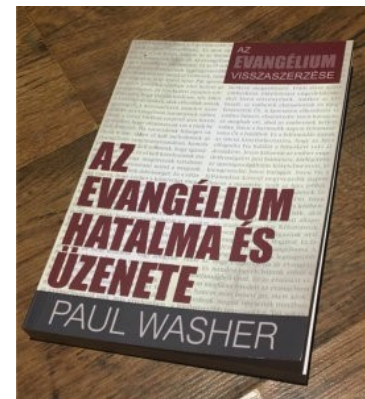
évei alatt tért meg, és a teológia elvégzését követően tíz évig dolgozott misszionáriusként Peruban. Itt alapította meg a HeartCry Missziós Társaságot, amely számos országban segíti a misszióban munkálkodó testvéreket. Személyes elköteleződésem onnan származik, hogy egyik prédikációját követően tértem meg.

Eddig 8 kötetet írt, most megjelent könyve a harmadik a sorban és 2012-ben jelent meg. A könyv tulajdonképpen egy nagy ívű figyelmeztetés, hogy életünk és hitünk fókuszát helyezzük vissza az evangéliumra. Az egyház erőtlenségének egyik fő oka – mondja Washer – az, hogy megerőtlenedett az evangéliumról szóló tanítás. Sokan azt mondják, hogy az evangélium az alap, azzal mindenki tisztában van, tovább kell lépni és más, izgalmasabb kérdésekkel kell foglalkozni. Mások nem bíznak az evangélium erejében, ezért igyekeznek korszerű megszólítási formákkal kiegészíteni azt. Vannak, akik felvizezik az evangélium üzenetét, hogy a világi emberek számára könnyebben elfogadható, emészthető legyen. Nos, Washer teljes körűen diagnosztizálja és felsorolja a mai egyház elgyengülésének jeleit és rámutat: a problémák jelentős részének gyökere az evangélium nem-tanítása vagy részleges tanítása, folyamatos puhítása. A könyv ezért részletesen tárgyalja az összes olyan, mára népszerű, de a Szentírással nem összeegyeztethető nézeteket, amelyek beszűrődtek az egyházba és ott megfertőzték az igaz tanítást.

Washer azt mondja, hogy a bennünket övező világban nem azért nem hat az evangélium, mert a világ körülöttünk megkeményítette a szívét, hanem azért, mert nem ismeri az evangéliumot, az igazit. Miért? Mert azok, akik erről beszélnek neki, két csoportra oszthatók. A „hivatásosok” (teológiát végzettek) ismerik az igazi evangéliumot, de nem akarnak annak a nem-annyira-trendi részéről beszélni (az ember teljes romlottságáról, Isten igazságosságáról, a kárhozatról, a vér általi engesztelésről, az üdvösség bizonyítékairól, stb.) A „nem-hivatásosok” pedig nincsenek tisztában a teológiai összefüggésekkel, alapvető igazsággal.

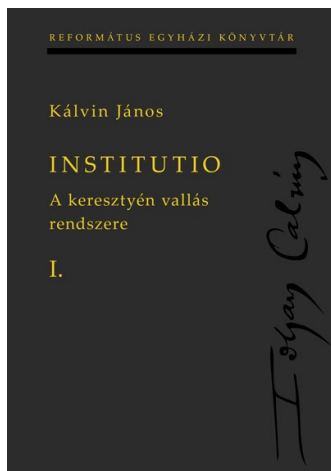
Ennek pedig az a következménye, hogy sokan ülnek a gyülekezetekben, akik ugyanúgy élnek testies életüket, mint korábban, akik nem születettek újjá, de meg vannak győződve üdvösségükről. Többek között Washer igehirdetési hatására változott meg a misszióról alkotott felfogásom, ami ennek a könyvnek is fontos gondolata: egy gyülekezet számára a misszió elsődleges terepe nem Afrika, nem a hitevesztett Nyugat-Európa, nem a szekuláris magyar társadalom, hanem maga a gyülekezet, a saját gyülekezetem.

Kálvin János: Institutio – A keresztyén vallás rendszere (3.8.6. rész)

„Tedd hozzá, hogy a kegyes Atya nemcsak azt tartja szükségesnek, hogy elejét vegye gyengeségünknek, hanem azt is, hogy gyakran kijavítsa elkövetett vétkeinket, hogy megtartson minket az őt megillető engedelmisségben. Ezért, ha csapás ér, rögtön idézzük fel korábbi életünk emlékeit. Így minden kétség nélkül belátjuk, hogy követtünk el olyasmit, ami méltó az ilyen fenytésre. De a türelemre intő buzdítást mégsem elsősorban a bűnök felismeréséből kell vennünk. A Szentírás ugyanis jobb megfontolást ajánl, amikor ezt mondja: *azért fenyt az Úr nyomorúságokkal, hogy el ne kárhozzunk a világgal együtt* (1Kor 11,32). Tehát még a legkeményebb csapásokban is fel kell ismernünk Atyánk irántunk való kegyességét és jóságát, mert ő még ilyen körülmények között sem szűnik meg üdvösségünket előmozdítani. Nem azért ostoroz ugyanis, hogy elveszítsen és megsemmisítsen, hanem azért, hogy a világot sújtó átoktól megóvjon. ez a gondolat vezet el a Szentírás

másik tanításához: *gyermekem, ne vesd meg az Úr dorgálását, és ne utáld meg, ha sanyargat, hiszen azokat dorgálja meg, akiket szeret; ezeket úgy öleli át, mind apa a fiát* (Péld 3,11-12). Ha észrevesszük az Atya vesszejét, vajon nem kötelességünk-e még inkább engedelmes és tanulékony fiakká lennünk, mintsem makacsul utánoznunk azokat az elvetemült embereket, akik kitaranak gaztetteikben? Elveszít minket az Isten, ha feddésével vissza nem terel magához, mert elhanyagoltunk tőle. Helyesen mondja hát az apostol: *fattyak vagyunk, nem fiak, ha fenyték nélkül vagyunk* (Zsid 12,8). Igen-igen romlottak kell lennünk, ha nem tudjuk elhordozni az Atyát, amikor irántunk való jóindulatát és üdvösségünk iránti törődését kinyilvánítja. A Szentírás az alábbi különbséget teszi a hitetlenek és hívők között: a hitetlenek gonoszabbak és makacsabbak lesznek az ostorozástól, akárcsak az aljasságban megrögzött és megátalkodott rabszolgák; viszont a hívőket ez bűnbánatra vezérli, hiszen olyanok ők, mint a szabad fiak. Választanod kell, hogy a kettő közül melyik csoportba kívánsz inkább tartozni. De mivel erről a kérdéstről másutt már szoltam, be is fejezem, hiszen most elegendő volt röviden érinteni.”

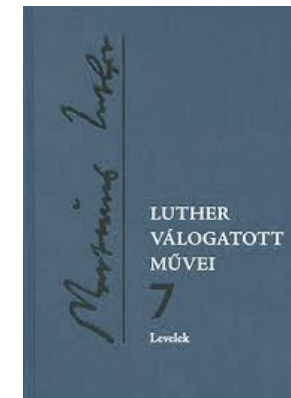

Luther Márton Johannes Lang erfurti ágostonos priornak írt levélből (részlet)

Wittenberg, 1516. október 26.

„Azt írod, hogy tegnap megkezdted előadásaidat Petrus Lombardus szentenciáinak második könyvéről. Én pedig holnap kezdem meg a Galatákhöz írt levél magyarázatát. Bizony, aggódok, hogy a pestisjárvány kitörése nem engedi meg tervem folytatását. Eddig a pestis nálunk mindössze két vagy három embert ragadott el (s ezeket sem egyetlen nap). A szemközti szomszéd kovácsnál temettek el ma egy fiút, aki tegnap meg egészséges volt. Egy másik fia megfertőzve fekszik. Röviden: a pestis itt van, és elég hirtelen kezdi borzalmas munkáját, különösen az ifjúság ellen. Azt tanácsolod Bartholomaeus magiszterrel együtt, hogy meneküljek el veled. De hova fussak? Remélhetőleg a világ nem fog összedőlni, ha Martinus testvér elpusztul. A szerzetes testvéreket – ha a pestis tovább terjed – mindenesetre szétküldöm, szerte az országba. Engem azonban ideláncol a kötelességem iránt való engedelmisség. Nem szabad elmenekülnöm, míg ugyanez az engedelmisség meg nem parancsolja. Nem azért maradok, mintha nem félnék a haláltól, hisz nem vagyok Pál apostol, csak a magyarázója, hanem azért, mert bízom, hogy az Úr kiment engem saját félelmemből.”

ÚRVACSORA Ifj. Mező Ferenc

Ülni templomban összetörve,
Megalázva, meggyötörve,
De mégis boldogan,
Mert itt az én Uram.

Enni falat kenyeret borral,
Szent tüzelt a Lélek forral,
Nagy tetterre s harcra visz.
A szívem újra hisz.

Menni az asztal felé halkan,
Közben orgonasíp harsan,
És sírni csendesen:
Bocsáss meg Istenem.

Mert több ez mint étel és ital
Jézusé ez a szent asztal,
Bocsánatát nyerem,
Köszönöm Istenem!

Gyülekezetünk presbitere kapta 1970-es konfirmálása alkalmából keresztyénjától

KORONAVÍRUS

Támogasd te is adományoddal a Magyar Református Szeretetszolgálat krízisalapját!

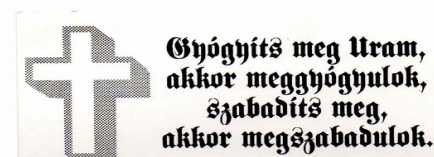
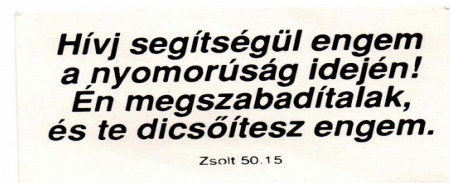
„Összefogás az újrakezdésért” elnevezéssel krízisalapot hozott létre és adománygyűjtést indított a Magyar Református Szeretetszolgálat (MRSZ). A befolyt összegből a járványhelyzet következtében kialakuló nehéz élethelyzetekben szeretnénk segítséget nyújtani a rászoruló időseknek, családoknak és gyerekeknek.

A koronavírus miatti válsághelyzetnek már most vannak súlyos gazdasági következményei, ezért a MRSZ adománygyűjtést hirdet. A befolyó összegből olyan, a mindennapi életvitelhez tartozó szükségleteket fedeznénk, mint az alapvető élelmiszerek, tisztító- és tisztálkodási szerek, valamint a krízisbe kerülő családok lakhatási kiadásainak támogatása az Együtt a lakhatásért program keretében.

„Sok olyan rászoruló család van az országban, akik számára a mindennapok is kihívást jelentenek, és a járvány okozta krízis tovább nehezítheti helyzetüket” – hívta fel a figyelmet Juhász Márton, a Magyar Református Szeretetszolgálat ügyvezető igazgatója. „Arra kérünk mindenkit, aki teheti, csatlakozzon összefogásunkhoz és támogassa adományával krízisalapunkat”.

Adományait a **CIB 10702019-85008898-51100005** bankszámlaszámunkra küldhetik. A közleményben kérjük, tüntessék fel: „Összefogás az újrakezdésért”. Online felajánlásait pedig az MRSZ honlapján, itt lehet megtenni:

<https://adomany.jobbadni.hu/kampanyok/10>

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly,